

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 7C/25/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3510208140
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3510208140.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci žalobcu: M. D.Á., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, právne zastúpená Mgr. Ivanom Košťálom, advokátom so sídlom Štúrová 11, 949 01 Nitra, proti žalovanému: U. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX R., právne zastúpený JUDr. Máriou Cagalovou, advokátkou so sídlom Poľovnícka 10, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, o zaplatenie 12.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 12.000,- Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku spolu s 9,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 12.000,- Eur od 21.05.2010 do zaplatenia.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaním došlým súdu dňa 13.10.2010 domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť sumu vo výške 12.000,- Eur, spolu s úrokom z omeškania od 29.09.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobný návrh dôvodil tým, že počas spolužitia so žalovaným v období od 09.12.2008 do 29.09.2009 vypožičal žalovanému na rekonštrukciu a obnovu rodinného domu v jeho vlastníctve sumu 12.000,- Eur za účasti svedkov sestier H. Č. G. J. R. a svojich rodičov J.N. R. a H. R.. Zmluva o pôžičke bola uzatvorená ústnou formou. Žalovaný predmetnú finančnú čiastku nevrátil ani po výzve o vrátenie dlhu zo dňa 13.05.2010, aby zaplatil peniaze do 20.05.2010.

2. K podanej žalobe sa žalovaný písomne vyjadril podaniami doručenými súdu dňa 22.11.2012 a dňa 19.09.2013 tak, že si od žalobcu na rekonštrukciu a obnovu domu sumu 12.000,-Eur nikdy nezapožičal, celý prípad považuje za umelo vykonštruovaný za účelom pomsty a obohacovania sa. Všetky veľké a finančne náročné práce boli vykonané pred dátumom zapožičania. Podobnú žalobu podali voči nemu aj rodičia žalobcu, táto bola neúspešná. Na prelome rokov 2007 a 2008 si vybavil pôžičku vo výške 10000,- libier na financovanie výmeny okien, ktorá sa obratom preposlala na slovenský účet žalobcu. Všetky vystavené faktúry za materiál na rekonštrukciu uhrádzal zo svojich finančných prostriedkov. Uviedol, že počas vzťahu žalobcu finančne zabezpečoval, pričo ich vzťah trval od novembra 2008 do mája 2009, z ktorého obdobia väčšinu času strávil prácami v zahraničí. Žiadal o zamietnutie žaloby, nakoľko si rekonštrukciu domu hradil z vlastných prostriedkov.

3. Na nariadenom pojednávaní zo dňa 26.08.2013 žalobca vypovedal, že od roku 2006 až do roku 2010 spoločne bývali a pracovali so žalovaným v Anglicku. Asi po roku sa rozhodli, že budú investovať do rodinného domu, ktorý získal žalovaný v jednej polovici darom od svojej babky a druhú polovicu si odkúpil od svojej tety. K vysporiadaniu rodinného domu došlo ešte pred tým, než sa spoznali. Rodinný dom pozostával z kuchyne, obývačky, spálne a jednej izby, kde bolo pôvodné zariadenie. Spoločne sa dohodli, že si k rodinnému domu pristavia kuchyňu. Nakoľko boli väčšinu času v Anglicku, všetko zabezpečovali

jeho rodičia. Na prístavbu nakúpili so žalovaným stavebný materiál, ktorý uhradili spoločne vo výške 200.000,- Sk. Aj za projekt zaplatili 15.000,- Sk. Každý financovali jednu polovicu. Prerábali elektriku na starom dome, za prácu a materiál celkovo zaplatili zo spoločných peňazí 100.000,- Sk. Žalovaný si za týmto účelom zobral v Anglicku pôžičku vo výške 200.000,- Sk, z ktorej uhradil sumu za plastové okná, všetky poplatky a inštaláciu. V roku 2007 si zobral z VÚB úver vo výške 28.000,- Sk a tieto peniaze vložil do prístavby. Na podanej žalobe trval s tým, že všetky naštrené finančné prostriedky vložil do rodinného domu. Deň po rozchode mu žalovaný povedal, že mu vyplatí všetky finančné prostriedky, ktoré do rodinného domu vložil.

4. Žalobca predložil doklad zo dňa 28.11.2007 o čerpaní úveru vo výške 10.000,- libier, ktorý mal uhradiť do troch rokov vo výške 361,05 libier mesačne.

5. Na nariadenom pojednávaní zo dňa 26.08.2013 žalovaný vypovedal, že vo februári 2006 spoznal žalobcu tu na Slovensku. V lete v roku 2006 prišla za ním do Anglicka, kde začali spolu bývať. Priateľka robila aupair, on v záhrade. Neskôr odišli na farmu. Do leta 2008 mali oddelené účty. Farmách ich požiadal, aby robil na živnosť. Kým vybavil potrebné doklady, jeho finančné prostriedky išli na účet žalobcu. Zarábala 8.500,- libier za sezónu, žalobca 5.000,- libier. Na účte bolo 13.500,- libier a keď sa vrátil na Slovensko, bol tam zostatok 3.000,- libier. Prestavba domu začala ešte v roku 2005 a vlastnícky ho nadobudol v roku 2007. Na pôvodnom dome vymenil strechu, prestavoval komíny, materiál bral z firmy N.. V roku 2007 mal pracovný úraz, za čo dostal odplatu vo výške 12.000,- až 14.000,- Eur, pričom z týchto peňazí hradil prestavbu. V Anglicku si zobral pôžičku 10.000,- libier, tieto peniaze dal žalobcovi, tá ich vložila na svoj účet v Anglicku a následne uskutočnila prevod na svoj účet na Slovensku.

6. Sestra žalobcu, H. Č., na nariadenom pojednávaní zo dňa 09.12.2013 vypovedala, že jej manžel a jej rodičia požičali žalovanému peniaze na prestavbu domu. Keď dcéra žila so žalovaným v Anglicku, tak im dcéra posielala peniaze na účet. Nevie sa vyjadriť, komu patrili. Peniaze vyberal otec. Z toho sa dokupovalo drevo, platil sa projekt na stavbu a prerábka okien. Po prestavbu dcéra s priateľom spolu bývali v tomto dome.

7. Sestra žalobcu, J. A., na nariadenom pojednávaní zo dňa 09.12.2013 vypovedala, že ju šokovalo, že žalovaný jej povedal, že ak by sa s jej sestrou rozišiel, tak viac ako 300.000,- Sk sestre nedá. M. je povedal, že do domu dala 12.000,- Eur. Sú to peniaze, ktoré ona zarobila. Taktiež jej rodičia požičali žalovanému peniaze. Dom bol na komplet spravený. Chodievala tam upratovať.

8. Matka žalobcu, J. R., na nariadenom pojednávaní zo dňa 09.12.2013 vypovedala, že s manželom žalovanému požičali peniaze na prestavbu domu. Brali sa aj pôžičky, pričom tieto peniaze žalovaný poslal na účet M. s tým, že jej manžel mal dispozičné právo, peniaze vybral a dal tete žalovaného. Uviedla, že dcéra jej volala, že sa rozišli, asi dva dni na to jej volal žalovaný s tým, že jej povedal, aby si to spočítala a požiadal ju, aby mu povedala, koľko jej má vrátiť.

9. Otec žalobcu, H. R., na nariadenom pojednávaní zo dňa 09.12.2013 vypovedal, že vie, že žalovaný dlhuje dcére peniaze, okolo 12.000,- Eur. Prerábku na dome vybavoval on. Žalovanému aj požičal peniaze. Mal prístup k dcérinmu účtu. Tete žalovaného sa vybralo 120.000,- Sk.

10. Z oznámenia Daňového úradu Trenčín došlým súdu dňa 23.04.2012 vyplýva, že žalovaný mal v roku 2007 základ dane 35.866,79 Eur a v roku 2008 základ dane 23.347,17 Eur

11. Z oznámenia Kráľovského finančného a colného úradu vyplýva, že žalobca za obdobie od roku 2007 do 05.04.2008 mal príjem zo závislej činnosti po zdanení 6.488,62 libier, za obdobie od roku 2008 do 05.04.2009 mal príjem zo závislej činnosti 7.058,- libier, za obdobie od roku 2009 do 05.04.2010 mal príjem zo závislej činnosti 4.912,- libier.

12. Na nariadenom pojednávaní zo dňa 28.06.2016 požiadal právny zástupca žalobcu o pripustenie zmeny žaloby v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 12.000,- Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku spolu s 9,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 12.000,- Eur od 21.05.2010 do zaplatenia a uložil žalovanému nahradiť žalobcovi trovy konania.“. Ďalej uviedol, že v danom prípade ide o bezdôvodné obohatenie, pričom za týmto účelom budú smerovať aj návrhy na doplnenie na dokazovanie.

13. O tomto procesnom návrhu žalobcu rozhodol súd na pojednávaní dňa 28.06.2016, tak že zmenu žaloby pripustil. Právny zástupca žalobcu založil do spisu výpisy z účtu VÚB banky, pričom poukázal na výpis zo dňa 30.06.2007, kde žalobca poukázal žalovanému dňa 15.06.2007 sumu 338.000,- Sk, dňa 06.08.2007 poukázal žalovanému platbu 200.000,- Sk dňa a ďalej poukázal platbu J. S., dňa 12.12.2007, sumu 88.000,- Sk na úhradu okien, ktoré boli nainštalované do nehnuteľnosti žalovaného. Žalobca vložil na účet žalovaného sumu 97.000,- Sk dňa 04.01.2008 a ďalších 80.000,- Sk J. S. dňa 24.01.2008 z titulu dodávky okien. Celkovo teda žalobca uhradil žalovanému, či už priamo alebo nepriamo 795.000,- Sk, čo je 26.389,17 Eur, pričom v tomto konaní si uplatňujú len sumu 12.000,- Eur. Vzhľadom k tomu, že nemajú žiadnu bližšiu dokumentáciu s J. S., spresnil žalobný návrh tak, že žiadajú vrátiť len časť peňazí, ktoré boli poukázané na účet žalovaného.

14. Na nariadenom pojednávaní zo dňa 28.06.2016 žalobca vypovedal, že išlo o jej peniaze, ktoré som si zarobila v Anglicku. Tieto vklady robila vtedy, keď prišla na Slovensko. Peniaze si zmenila na Slovenské koruny a tieto následne vložila na svoj bankový účet. Je pravdou, že v jej daňových priznaniach nie sú uvedené všetky sumy, ktoré reálne zarobila. Mala v Anglicku živnosť a tam si aj robila daňové priznania, pričom tieto nekorešponovali s tým, čo zarobila. Žalovaný ju sám nahováral nato, aby všetko nepriznala. Neoficiálne zarábala dvakrát toľko.

15. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zo dňa 28.06.2016 uviedol, že ak protistrana tvrdí, že ide o bezdôvodne obohatenie, z opatrnosti vniesol námietku premlčania. Poukázal, že najprv sa žalobca domáhal vrátiť peniaze, neskôr vložené investície a až po pripustení zmeny žaloby zo dňa 28.06.2016 žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže finančné prostriedky boli poukazované v roku 2007, alebo v roku 2008 má zato, že nárok je premlčaný, a to v dvojročnej lehote, t. j. keď sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto sa obohatil, teda dňom pripísania peňažných prostriedkov na účet žalovaného. Ak by súd predsa len dospel k záveru, že nárok nie je premlčaný, myslí si, že žalobca nevniesol dôkazné bremeno v tom smere, že by vedel hodnoverne preukázať, že bol aj majiteľom finančných prostriedkov, ktoré poukázal na účet žalovaného.

16. Súd rozsudkom č.k. 7C/25/2011-359 zo dňa 27.10.2016 žalobu v celom rozsahu zamietol. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením č.k. 6Co/415/2017 - 388 zo dňa 28.09.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia/ súd pozná právo/. Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriadiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Ak súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobkyňou navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriadiť nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobkyňa dovoláva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo nesprávne uvedený. Nemožno uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia. V tomto smere žalobkyňa správne poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.09.2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009. Obdobne je názor vyslovený i v novšom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. júna 2018, sp. zn. 6 Cdo 49/2018. Žalobkyňa sa podaným návrhom zo dňa 13.10.2010 domáhala zaplatenia sumy vo výške 12.000,- eur na základe zmluvy o pôžičke, ktorá bola uzatvorená ústne. Pred podaním návrhu na súd zaslala žalobkyňa žalovanému výzvu zo dňa 13.05.2010 na zaplatenie vložených investícií s určením lehoty do 20.05.2010. Vo výzve uviedla, že investovala finančné prostriedky do rekonštrukcie a obnovy rodinného domu s. č. 108 vo vlastníctve žalovaného. Z uvedeného odvolací súd skonštatoval, že žalobkyňa ešte pred podaním návrhu / v podanej výzve/ na súd špecifikovala, na akom skutkovom základe sa domáhala zaplatenia predmetnej sumy a tieto skutkové tvrdenia uviedla i v podanej žalobe. Teda už od podania žaloby tvrdila, že sa domáha vrátenia finančných prostriedkov, ktoré vložila ako investície do nehnuteľnosti žalovaného a v tomto smere predkladala v priebehu

konania dôkazné prostriedky. Súd prvej inštancie mal sám, v spojení so skutkovými zisteniami urobiť právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia. Súd prvej inštancie v čase rozhodnutia nemal za ustálené, na akom skutkovom základe sa žalobkyňa domáha plnenia, keď bez ďalšieho skonštatoval, že žalobkyňa si vymienila návrh až dňa 28.06.2016. Ak v žalobe uvádzané skutočnosti nepostačovali na riadne posúdenie rozsahu plnenia, bolo povinnosťou súdu vyzvať účastníkov na splnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Žalobkyňa v podanej žalobe zo dňa 13.10.2010 uvádza, že listom zo dňa 13.05.2010 vyzvala žalovaného na zaplatenie vložených investícií. Rovnako žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 26.08.2013 opätovne uviedla, že všetky našetrované finančné prostriedky vložila do rodinného domu, ktorý patrí žalovanému. So žalovaným sa po rozchode dohodli, že žalovaný vyplatí žalobkyňi všetky finančné prostriedky, ktoré vložila do rodinného domu. V konaní boli vypočutí svedkovia, ktorí zhodne tvrdili, že žalobkyňa investovala finančné prostriedky do nehnuteľnosti žalovaného. Na č. l. 110 sa nachádza rozpis spoločných investícií na rekonštrukciu a prístavbu domu J. XXX. Žalovaný počas celého konania tvrdil, že všetky finančné prostriedky použité na prerábku domu boli jeho. V priebehu konania boli predložené výpisy z účtov, ktoré mali preukázať vloženie investícií žalobkyne do nehnuteľnosti žalovaného. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa od podania návrhu domáhala zaplatenia sumy na skutkovom základe a to vloženia finančných prostriedkov do nehnuteľnosti žalovaného, pričom na preukázanie svojich tvrdení produkovala listinné dôkazy / výpisy z účtov/. V odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie absentuje vysporiadanie sa s podstatnou okolnosťou, ktorá mohla mať rozhodujúci význam pre spravodlivé rozhodnutie sporu a to posúdenie uplatneného nároku aj z iného dôvodu a to bez zmeny svojich skutkových tvrdení, pričom spravodlivosť procesu a najmä presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia vyžaduje, aby súd zaujal stanovisko k posúdeniu veci aj z hľadiska ďalšieho právneho dôvodu. Ide totiž o podstatnú okolnosť, ktorá môže mať rozhodujúci význam pre rozhodnutie o uplatnenom nároku. Súd prvej inštancie sa odmietol zaoberať otázkou, či na základe prezentovaných skutkových tvrdení žalobkyňou nedošlo k naplneniu základných predpokladov pre priznanie žalovanej sumy vložím finančných prostriedkov / investícií/ do nehnuteľnosti žalovaného. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 CSP. Na základe uvedeného súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne posúdi nárok uplatnený žalobkyňou v zmysle vyššie uvedených skutočností a vec správne právne posúdi. Vysporiada sa so všetkými tvrdenými skutkovými okolnosťami, vyhodnotí predložené listinné dôkazy a opätovne posúdi vznesenú námietku premičania. Vyhodnotí všetky námietky, argumenty a dôkazné návrhy účastníkov konania (predovšetkým sa bude zaoberať námietkami žalobkyne v písomne podanom odvolaní) a vo veci opätovne rozhodne.

17. Po vrátení veci odvolacím súdom na nariadenom pojednávaní žalovaný poukázal na čl. 32 súdneho spisu, kde sám žalobca uviedol, že za celé obdobie v Anglicku zarobil len 6.475,- Eur. Teda ak v konaní preukazuje, že mal aj iné finančné prostriedky, tak minimálne týmto podaním zavádzal súd. Je potrebné vyriešiť, čo je predmetom tohto konania, či ide o bezdôvodné obohatenie alebo o vloženie peňazí do nehnuteľností, teda predmetom tohto konania môže byť aj zhodnotenie nehnuteľností, čo nemusí byť v priamom dôsledku zhodné s výškou vložených peňazí. To že išlo o jeho prostriedky preukazuje aj tým, že žalobca nikdy nemal taký príjem, pričom jeho peniaze jej dával len preto, že vedela zabezpečiť lepší výmenný kurz z libry na eura, ako aj z dôvodu, že žalobkyňa chcela mať bonitu v banke, keď jej tam prichádzali značné finančné prostriedky, čo sa neskôr prejavilo aj v lepšej úrokovej sadzbe. Dňa 28.11.2017, ako je na čl. 86, si vzal pôžičku vo výške 10.000,- libier, tieto fyzicky odovzdal žalobcovi a ona ich dňa 29.11.2017 vložila na svoj účet v Anglicku a dňa 4.12.2007 previedla na svoj účet na Slovensko. Ďalej poukázal, že v ďalších výpisoch je zrejmé, že žalobca nedostával žiadne veľké sumy, išlo o sumy okolo 100,- libier, a ak aj jej prišla vyššia suma, ako je napr. na čl. 280 suma 703,- libier zo dňa 28.01.2008, tak je tu hneď následne nákup v W. za sumu 490,91 libier. Na čl. 272 je vklad v hotovosti vo výške 3.600,- libier. Nie je si istý na 100 %, myslí si, že ide o jeho peniaze za prácu v Belgicku. Aj tieto peniaze boli prevedené na účet žalobcu na Slovensku. Poukázal, že napr. na čl. 278 sú dňa 31.07.2008 poukázané 2 príjmové platby od farmy, pričom išlo o ich výplaty, kde pracovali. On pracoval ako šófer, partnerka vážila obilie. On v tom čase zarábala viac, jeho práca bola lepšie platená a mal aj viac hodín. Tieto skutočnosti preukazujú, že na účte žalobcu boli aj jeho peniaze, teda nešlo o peniaze žalobcu. Peniaze odovzdal žalobcovi vo výške 10.000 libier preto, že bezhotovostný styk v tom čase trval 5 dní a libra neustále klesala. Tento predpoklad mal trvať aj ďalej, preto peniaze čím skôr previedli na eura, vďaka čomu ušetrili na výmennom kurze možno aj 20%. Nevie si predstaviť, že by mal niekto v karavane 1.000,- libier, nie to ešte 10.000,- libier. Tam, kde bývali, je veľká kriminalita, pričom karavan by dokázal otvoriť aj bez šrobováku. Ide o hliníkové dvere. Ak by zrátali všetky mesačné príjmy v rozhodnom období žalobcu, určite by nepreukazovali, že žalobca disponoval vysokými finančnými prostriedkami. Má za

sebou viacero vzťahov, nechce sa nevhodne vyjadriť ale žalobkyňu si prakticky vydržoval, tzn. že jej všetko platil a z toho, čo ona zarobila, by sama ona nikdy nevyžila.

18. Žalobca na nariadenom pojednávaní zo dňa 14.03.2019 vypovedal, že nesúhlasí s tým, čo uviedol žalovaný. Náklady na opravu domu sa rozhodli hradiť každý svojim dielom v jednej polovici. Ona dala 10.000,- zo svojho a žalovaný dal 10.000,- pôžičky. Nesúhlasí s tým, že tieto peniaze boli žalovaného. Aj suma 3.600,- Eur boli jej peniaze. Mala ich v karavane v šuplíku, kde bývala spolu so žalobcom. Dennodenne zarábala peniaze. Čo chcela, to si vložila na účet. Ostatné si uložila v hotovosti doma. Tiež je nelogické, aby žalovaný najprv peniaze v hotovosti vybral zo svojho účtu, tieto fyzicky odovzdal žalobcovi a ona ich mala následne vložiť na svoj účet. Pre takýto prípad by bol rozumnejší bezhotovostný prevod z účtu na účet. Je nelogické, aby toto žalovaný robil, veď sám mal účet v Anglicku ako aj na Slovensku.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

21. Podľa § 451 ods. 2 cit. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 458 ods. 1 cit. zák. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

23. Podľa § 101 cit. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 107 cit. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

25. Podľa § 112 prvá veta Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

26. Na podklade vykonaného dokazovania, riadiac na právnom názorom odvolacieho súdu, súd dospel k záveru, že v konaní nie je možné prihliadnuť na námietku premlčania. Na pojednávaní dňa 04.10.2016 nebolo medzi stranami sporu sporné, že žalobca a žalovaný žili ako druh a družka a rozišli sa dňa 11.08.2009. Žalobca poukázal na účet žalovaného viac ako 26.000,- Eur a ak peniaze boli majetkom žalobcu, tak na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu. Sporným zostalo, či majiteľom poukázaných peňazí bol žalobca a či je nárok premlčaný alebo nie.

27. Žalobca na podklade zmeneného žalobného návrhu zo dňa 28.06.2016 tvrdil, že v roku 2007 a 2008 žalovanému postupne poukázal na jeho účet viac ako 26.000,- Eur, pričom uviedol, že išlo o jeho peniaze, ktoré zarobil v Anglicku. V konaní predložil daňové priznania, z ktorých vyplynulo, že v rozhodnom období zarobil spolu 13.546,62 libier, pričom táto suma je nižšia ako suma, ktorú žalobca poukázal na účet žalovaného. Ak žalobca uvádzal, že mal aj neoficiálny príjem, svoje tvrdenie preukázal výpoveďami svedkov a to výpoveďou H. Č., J. A., J. R. a H. R.. Tí zhodne uviedli, že žalobca poskytol žalovanému peniaze vo výške 12.000,- Eur na prestavbu domu, ktorý vlastnícky patrí žalovanému. Ak žalovaný preukazoval, že žalobcovi poukazoval vlastné finančné prostriedky, to ešte neznamená, že všetky peniaze na účte žalobcu boli vlastníctvom žalovaného. Súd sa priklonil k argumentácii žalobcu,

že je nelogické, aby žalovaný takto výhradne postupoval, keď sám mal vedené účty v Anglicku ako aj na Slovensku a nepotreboval k tomu súčinnosť žalobcu, aby si mohol libry zameniť na slovenské koruny alebo eurá.

28. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žili v spoločnej domácnosti a spoločne hospodárili. Ak po rozchode si strany sporu boli medzi sebou niečo zostali dlžní, pričom tento dlh vznikol bez reálneho zmluvného základu, možno označiť deň rozchodu 11.08.2009 za moment, kedy došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, keďže počas ich predchádzajúceho vzťahu nemohlo dôjsť k vzniku bezpodielového spoluvlastníctva, nakoľko strany sporu neboli manželia. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu a musí existovať v čase získania bezdôvodného obohatenia. Prítom treba rozlišovať dobu, kedy dlh na vrátenie peňazí vznikol, a dobu, kedy sa stal splatný: doba splatnosti nemusí byť totožná s dobou, kedy záväzok vznikol. Právny význam má aj otázka, kedy právo na vrátenie peňazí môže byť po prvýkrát uplatnené, kedy je teda actio nata. Tento okamžik je potrebné v tomto prípade fixovať ku dňu skočenia vzťahu strán sporu, kedy žili ako druh a družka, za podmienky, že dovtedy strany spolu spoločne hospodárili.

29. Žalobca sa v žalobe v podaní došlým súdu dňa 13.10.2010 domáhal vrátenia pôžičky, ktoré odovzdal žalovanému za prítomnosti svedkov a to H. Č., J. A., J. R. a H. R.. Označení svedkovia túto okolnosť nepotvrdili, len uviedli, že majú vedomosť od strán sporu o tom, že žalobca poskytol žalovanému peniaze okolo 12.000,- Eur na prestavbu rodinného domu. Neskôr sa žalobca domáhal vrátenia investícií do tohto domu a na pojednávaní zo dňa 28.06.2016 uviedol, že sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia z titulu, že žalobca poukázal na účet žalovaného finančné prostriedky, teda od tohto momentu súd mal za dostatočne ustálené, čo je predmetom sporu. Súd konštatuje, že ide o tie isté finančné prostriedky, ktoré žalobca poskytol žalovanému bez vzájomného protiplnenia a je len vecou právneho posúdenia, ako súd tento skutkový stav vyhodnotí.

30. Súd akceptoval skutočnosť, že samotná žaloba na plnenie bola podaná dňa 13.10.2010, pričom objektívna ako aj subjektívna lehota začala plynúť od 11.08.2009, t.j. odo dňa, kedy došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, teda žaloba bola podaná včas, v rámci plynutia premičacej lehoty. Ak žalovaný namietal, že hodnota vložených peňazí, nie je totožná s hodnotou zhodnotenia rodinného domu žalovaného, za tým účelom žalovaný nepredložil žiadne relevantné dôkazy (napr. znalecký posudok), teda súd vychádzal z toho, že žalobca sa domáha vrátenia peňažných prostriedkov, ktoré boli spotrebované na zhodnotenie rodinného domu žalovaného, pričom žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, že zhodnotenie domu bolo konečnom dôsledku v menšej výške než 12.000,- Eur. Súd vychádzal aj z toho, že samotná rodina žalobcu, bezodplatne fyzicky pomáhala pri prestavbe domu, a teda možno akceptovať, že finančné prostriedky zo strany žalobcu boli investované v plnej výške. Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu zo strany žalovaného, súd ho rozsudkom zaviazal na úhradu dlžnej sumy, spolu príslušenstvom, ktoré bolo určené v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., platného v rozhodnom čase.

31. Vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav veci a za účinnosti nového sporového poriadku (povinnosť predkladať dôkazné prostriedky včas), súd neakceptoval návrhy na doplnenie dokazovania, navrhnuté na pojednávaní zo dňa 14.03.2019, keďže ich vykonanie súd považoval za neúčelné a pre potreby zistenia ďalšieho skutkového stavu veci za tak zásadné, čo by malo zvrátiť právne posúdenie veci súdom.

32. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).